

Naročnina mesečno 25 Din, za inozemstvo 40 Din — nedeljska izdaja celoletno 96 Din, za inozemstvo 128 Din

Uredništvo je v Kopitarjevi ul. 6/III

SLOVENE

Ček. račun: Ljubljana št. 10.650 in 10.349 za inzerate; Sarajevo št. 7563, Zagreb št. 39.011, Praga-Dunaj 24.797

Uprava: Kopitarjeva ulica št. 6.

Telefoni uredništva in uprave: 29-92, 29-93, 29-94, 29-95, 29-96 — Izhaja vsak dan zjutraj, razen ponedeljka in dneva po prazniku — Ilustrirana priloga „Teden v slikah“

Naši dnevi

Celjski tabor še ni za nami. V Celju se je sicer že razšel, obenem pa se je razširil po vsej slovenski deželi. Udeleženci nosijo njegovo glavno misel — slovenstvo, katoličanstvo, država — s seboj v vsako družbo, v vsako vas. Kdorkoli je te velike prireditve, ki jih je organizirala celjska podzveza, prav za prav majhna edinica v našem organizacijskem sklopu, od blizu videl, mu bodo ostale v neizbrisnem spominu, misel pa bo segla veliko dalj, zajela bo vso mladino. In ker je naš kotiček neprestano, že skoraj dvajset let, vsej državi pred očmi kot največja zaloga globoke kulture in organizatoričnega smisla, je celjski tabor slovenskih mož in fantov tudi s tega stališča važen. Vsak, ki nalašč ne zapira oči pred dejstvi, je zopet mogel videti, kako krepek element v državi je ta rod, ki je samemu sebi zvest, pa ga to prav nič ne moti, da ne bi bil zvest tudi državi. Zato v enaki zvestosti družijo narodnost in državo. Ta zvestoba pa ne ostaja nekje pri vrhu, v kričeh frazah in zločinskem zalezovanju drugače mislečih, ampak je poglobljena z zavajanja vredno izobrazbo posameznika in vero; tako so ta najgloblja čustva zavedna. Naravna posledica tega našega narodnega in državljanskega pojmovanja je, da nam bodo tisti, ki mislijo, da z odpadništvom, ovađuštvom in priljubljenjem najzvestejše služijo, strupeno nasprotovali, čim manj jih bo, tem bolj strupeno. In ker je v Celju ta pristni slovenski rod pokazal tako moč, so nasprotniki že v zadregi in iz same stiske ne vedo, kaj bi počeli. Loteva se jih tista norost, ko napadalec, ki se je zaletel s strašnim vikom in krikom, zbehan obstane pred prevelikimi vrstami in začne divje mahati po zraku. Taki so obrekljivi očitki, ki so jih hoteli metati na celjski tabor.

Prav za prav pa obnašanje nasprotnika ni več glavna važnost. Nekaj let obnovljenega dela je vsem vrstam, ki so se morale prejkroginiti, vtilo toliko borbenosti, da danes že ne gre več samo zato, kako bi ugnali nasprotnika, ki slovenskemu narodu ne privošči napredka, državi pa ne miru, ampak gre že za izvedbo lastnega načrta, za poglobljeno narodno in verske zavesti, za strnitev vrsta, za oživitve pokrajin, ki so doslej bolj kot gledalec prisostvovali slovenskemu življenju. Celjski tabor je bil že borben, ne več obramben. Nič več ne bo slovenski narod zaposlen samo z ruvanjem plevla, ker ga je novo, močno žito že prerasl in se bo zadušil v tej goščavi in ovenel, dokler popolnoma ne usahne. Gre za osvoboditev tistega sveta, ki nam je po zgodovini dan. Sprejeli smo ga in prekvasil ga bomo z našim duhom, ki raste ob studenih krščanstva. Proti nam je samo brez-krščanstvo, ki že desetletja nastopa proti nam pod različnimi imeni, v odločilnih trenutkih pa je vedno združeno proti nam, ki pa čim dalje bolj usiha, da se mora v zadregi večkrat zateči celo k sili.

Pri vseh teh veselih dogodkih, ki so samo viden dokaz naše nevidne notranje rasti, pa je najbolj veselito to, da so večji del bremen za celjski tabor nosili fantje in močje iz bivše Stajerske. Kdor pozna razmere v posameznih krajih, kdor ve, da je ves ta svet že pred dvajsetimi leti trdo spadal pod deželno glavarstvo »Graxe, ta bo priznal, da je bila to velika naloga, za katero je bilo treba že veliko poguma in dolgotrajnega predhodnega dela. Toda kljub nemčurstvu, ki ponekod še ošabno gnezdi, kljub temu, da se je širše prosvetno delo moglo razviti šele v povojni dobi, kljub gospodarski stiski v nekaterih krajih, kljub vsem tem neugodnim okoliščinam je prebujeno Celje v teh praznikih doživelo tabor, kakor niti v na videz bolj ugodnih prejšnjih dobah ne. To je sad desetletnega trdoživnega dela po domovih, po hišah v vaseh, kjer niti domov še ni, sad dela, ki ga nikjer ni videti, ki pa zahteva veliko idealizma in veliko vztrajnosti. Med 320 mladci, ki so nastopili pri prostih vajah, ni nobeden na poti v Celje prekoratil Trojanskega klanca, med 540 člani jih je bilo iz najbližje okolice Celja nad 400! To je velik uspeh, ki je stotero povrnil požrtvovalno delo. In če pomislimo, da je vsa ta številna družba šla že skozi celo vrsto težav, da je bila že pri bogve kolikih predavanjih, potem bomo lahko verjeli, da to niso zgolj »sportniki, ampak zavedni Slovenci, ki vedo, da je zdravo telo velika opora zdravemu in močnemu duhu, kakor je ta rod že skoraj pred stoletjem učil služabnik božji škof Slomšek. In da v vseh teh dneh v neposredni bližini vinorodnih krajev, ni bilo videti nobenega človeka, ki bi se mu poznala kapljica vina, je to nova pridobitev, silno dragocena, ki za nadaljne delo mnogo obeta.

In še ena okoliščina je, ki ne pride v poštev samo pri taboru v Celju in pri odnotnem ljudsko vzgojnem delu, ampak v vsem našem gibanju, na katero se moramo večkrat spomniti, da bomo znali biti ponosni na sebe in da se bomo zavedali lastnih moči. Vse naše tako na široko razpredeno in tako blagodejno delo se vzdržuje iz lastnih sredstev! Idealizem tistih, ki po zaposlenosti celega tedna žrtvujejo nedelje in brez kakršnegakoli povračila hodijo po deželi in predavajo, članarina in prispevki, ki si jih marsikdo od ust odtrga, kak dar prijateljev, zavest odgovornosti tistih izobražencev, ki v imenu naše skupnosti prevzamejo bremena številnih odborov — to so naše blaginje! Vemo, da gredo tudi iz državne blaginje v namene, ki so našim visokim komaj na zunan nekoliko podobni, izdatne vsote, toda mi jih nismo deležni, vsaj v taki meri ne, da bi se pri naši vsestranosti in razširjenosti kaj dosti poznalo. Pač zato ne, ker so državo predolgo upravljali tisti, ki jim je brez-krščanski duh edino merilo in ki bi dopustili tudi slabljenje države, da bi le hirala v brez-krščanskem duhu. Taki nam seveda niso bili naklonjeni in so nas preprežili samemu sebi. Ko so pa videli, da živimo in delujemo tudi iz lastnih moči, so razpustili vse, kar je moglo s pomočjo paragrafa razpustiti. Danes pa se lahko vprašamo, kaj so razpustili. Zapečatili so vrata, ki jih je naredil kak mizar, pa so mislili, da so zaprli narod. Toda znotraj, za vrati, ni bilo naroda, tam so bile knjige in z ljubezno slikane kulise, darovani stoli in s slikami naših mož obložene etene,

Francija se naporno izmotava iz Blumovega bankrota

Frank pade za 25 — 40%

Železnice so tudi v popolnem denarnem razsulu

Pariz, 1. julija. b. Uradni list objavlja besedilo pogodbe med finančnim ministrom Bonnetom in guvernerjem francoske Narodne banke. Po tej pogodbi je banka obvezana dati državi na zahtevo finančnega ministra predjem 15 milijard frankov. Dalje je v uradnem listu izšla naredba, s katero se ukinja naredba z dne 28. junija t. l., po kateri so bile zaprte vse francoske borze, katere so se s 1. julijem zopet odprle. Ravno tako se za dan 1. julija predvideva konec moratorija za plačevanje menic in drugih dolgov v zlatu in inozemskih devizah.

Potem, ko sta poslanska zbornica in senat izglasovala vladi finančna pooblastila, je sedaj izvršitev sklepov za finančno sanacijo države prešla v izključno kompetenco kabineta. Danes se je o tem razpravljalo na prvi seji vlade.

Včerajšnji incident v senatu po govoru finančnega poročevalca Gardeya je danes glavni povod za obširne članke v pariških listih. Socialistični in komunistični listi napadajo Gardeya in senat radi poraznih odkritij o finančni politiki prejšnje vlade ljudske fronte, radi strahovitih dolgov, katere bo morala sedaj plačevati Francija z največjimi težavami. Desničarski listi seveda doslovno objavljajo ta poročila in donajajo komentarje, v katerih opisujejo Leona Bluma in njegovo finančno politiko kot razpisno, ki ne sme ostati nekažnovana.

Potem, ko je bil zakonski načrt o izrednih finančnih pooblastilih vlade objavljen v včerajšnjem uradnem listu, se je francoskim borzam zopet dovolilo delovanje. Na današnjih seštanjih v francoskih borzah se je opazila silna boječnost, ker se ni znalo, kako bo vlada premagala težko finančno krizo in na kateri podlagi bo stabilizirala frank. Po informacijah borznih krogov iz Londona se pričakuje, da bo francoski frank nekoliko časa kolebal med 120 do 150 frankov za 1 angleški funt. O pokritju velikega primanjkljaja 40 milijard govore, da bodo najprej pomagali železniskim družbam, ki so v denarnem razsulu. Vsi pričakujejo, da se bodo zvišale tarife za blago in potnike za 5 centimov na 1 km. To bo prvi ukrep, kateremu bodo sledili še drugi. Računa se, da se bodo železniške tarife podražile povprečno za 15—20%.

Mrke napovedi iz Londona

London, 1. julija. b. Tukajšnji finančni listi živahno razpravljajo o bodočnosti Francije in francoskega franka. »Financial Times« pišejo, da bi bilo najbolje, da frank najde sam svoj nivo, ne pa da se devalvira v starih mejah. Nihče danes ne

more prorokovati nove vrednosti franka. Nekateri mislijo, da bo znašal 130, drugi pa, da bo znašal 150—200 frankov za 1 angleški funt. Ne sme se pozabiti, da je danes vprašanje vrednosti franka postransko v primeru z nevarnim položajem državnih financ, kateremu navadno razvrednotenje ne more pomagati. Problem davkov je važnejši kakor kurz franka. Rešitev tega problema je dolžnost in se mora zanašanje proračuna doseči za vsako ceno. »Financial News« pišejo, da je neobhodno nujno, da se preosnuje način pobiranja francoskega davka. Bonnet bo moral poenostaviti davke, kar je Auriole že začel izvajati pri neposrednih davkih. Davčni sistem je v Franciji tako zamotan, da omogoča davne defraudacije. Ozdravljenje financ je odvisno od reforme finančnega sistema.

Pariz, 1. julija. c. Vlada je imela danes zopet sejo. Razpravljala je o usodi franka. Seja je trajala več ur in je tudi zunanji minister Yvon Delbos poročal o zadnjih dogodkih v zunanji politiki.

Po seji je povabil k sebi Chautemps zastopnike hotelirjev in hotelskih nameščencev. Kakor znano, hoče vlada dne 4. julija uvesti 40urni delovni teden v hotelski industriji. Vsi hotelirji pa so sklenili, da bodo dne 4. julija zaprli vse hotele, gostilne in restavracije, če bi vlada vztrajala pri svoji nameri. Danes se je pa vlada začela pogajati z zastopniki nameščencev in hotelirji.

Razburjenje na Japonskem

Nova bitka med Rusi in Japonci na Amurju

Harbin, 1. julija. c. Reuter poroča, da je v Harbin prispela vest, da se je ob Amurju vnela nova bitka med sovjetskimi in mandžurskimi in japonskimi oddelki. Vendar dopisnik ne ve povedati, ali gre za kakšen prejšnji ali pa nov spopad.

Harbin, 1. julija. c. Po neki drugi Reuterjevi vesti se je danes na Amurju razvila prava bitka med sovjetskimi in mandžurskimi amurskim brodom. V bitki sodeluje 40 sovjetskih torpedov, ki so zavzele v mandžurske teritorialne vode. Položaj je kritičen.

Tokio, 1. julija. AA. (DNB) Po zadnjih poročilih iz Singkinga se je položaj na reki Amur poostiril. V mandžurske teritorialne vode je priplulo pet sovjetskih vojniških ladij, ki križirajo v bližini otoka Kaneatsu-Senjupa, ki spada k Mandžuriji. Razen tega poroča »Asahi Simbun« iz Cieikara, da je sovjetska vlada poslala poleg dosedanjih 10 vojniških ladij v sporne kraje še 40 novih, tako da bo v bližini omenjenega otoka v kratkem zbranih 50 sovjetskih vojniških ladij.

Tokio, 1. julija. b. Spopad na Amurju je v vsej Japonski izzval silno razburjenje in proteste. Japonska in mandžurska vlada sta radi tega vložili proteste. Kakor se doznava, je japonska vlada poslala silna ojačenja iz notranje Mandžurije na mejo. Ravno tako so pripravljene tudi nekatere

vojaški kontingenti na Japonskem samem, da se takoj premestijo v Mandžurijo in če bo sedanja napetost trajala še dalje, posljejo do meje, kjer se že več tednov opazuje, da se tam koncentrirajo močne ruske vojaške sile. Po vesteh iz Vladivostoka je bila tam alarmirana vsa ruska posadka, pa tudi, artiljerijske delavnice in rusko vojno brodomje v luki. Pristanišče v Vladivostoku je zaprto za ves trgovinski promet.

Moskva, 1. julija. b. Japonski poslanik v Moskvi Sigemicu je vso noč do 3 zjutraj konferiral z namestnikom komisarja za zunanje zadeve Stomomjakovim. Dogodki na Amurju se bodo rešili po diplomatskem potu. Japonski poslanik je danes popoldne o tej stvari govoril z Litvinovim. Na snočnji seji sta obe stranki vložili formalne proteste. Japonski poslanik je trdil, da se je incident zgodil na otoku reke Amurja, o čigar suverenosti ne more biti nobenega dvoma. Sovjetske čete so napadle mandžurske straže in jih protizakonito pregnale z otoka. Poslanik je izjavil, da ima v rokah odredbo svoje vlade, da se to vprašanje reši po diplomatskem potu. Izrazil je upanje, da bodo pri tem diplomatske metode uspešne. Dostavil je, da so ruski sovjeti izvršili pri tem napadu nasilje, da pa Japonska na to ne bo odgovorila na enak način.

Moskva, 1. julija. c. Sovjetsko zunanje ministarstvo je oddalo japonskemu veleposlaniku energično protestno novo zaradi tega, ker so japonski in mandžurski oddelki potopili eno sovjetsko torpedovko.

Kmalu nato pa je japonski veleposlanik prejel iz Tokia od svoje vlade nalog, da naj vložijo oster protest pri sovjetski vladi zaradi dogodkov na reki Amur. Japonski veleposlanik je moral posebno protestirati proti navzočnosti sovjetskega brodomja pri otokih na Amurju. Sovjetski zunanji komisar je odgovoril japonskemu veleposlaniku, da so mandžurski oddelki povzročili spopad.

Sicer pa v Moskvi optimistično gledajo na položaj in upajo, da se bodo vse težave odstranile po običajni diplomatski poti.

Tajne okrog Tuhačevskega

London, 1. julija. b. Tukajšnji merodajni krogi so dobili vest, da je sovjetska vlada ves sodni material o procesu proti maršalu Tuhačevskemu izročila francoski vladi. Ta material so izročili na prošnjo francoske vlade. Iz vseh listin se jasno vidi, da je bila zarota popolnoma vojaške narave in da je bila naperjena proti osebi Stalina, ne pa proti komunističnem režimu. Duša zarote ni bil Tuhačevski, temveč general Kork, ki bi bil imel s svojimi četami napasti Kreml. Med dokumenti se nahaja tudi pismo, v katerem javlja Tuhačevski svojim prijateljem neke tuje vojske, da je pričakovati padea Stalina.

Ravnatelj sovjetskega tiska Mironov aretiran

Moskva, 1. julija. Pod obtožbo, da je pristaš trockizma, je bil aretiran šef tiskovnega urada v zunanjem ministertvu Mironov. Še pred nekaj dnevi je pri sprejemu inozemskih časnika izjavil, da je preostavljen na Ukrajino in da bo drugi dajal izjave časnika.

Mironov pripada k stari boljševiški gardi in je bil nekaj časa tudi dopisnik moskovskega tiskovnega urada v Berlinu. Potem je bil pridržen zunanjemu ministertvu. Po Hitlerjevi zmagi je napisal knjigo o Nemčiji. Pred dvema leti je bil vodja sovjetskih časnika, ki so obiskali Prago in je imel oficijelne govore pri raznih sprejemih.

Volitve na Irskem

Dublin, 1. julija. AA. Irška voli danes svoje poslance. Za 138 poslanskih mest se bori 254 kandidatov. Štetje glasov se bo začelo šele jutri in v soboto bodo znani šele izidi. Te volitve so obenem tudi referendum o ustavi svobodne irske države.

Konferenca Baltske zveze

Kovno, 1. julija. c. Danes so se tukaj sestali na konferenco zunanji ministri baltskih držav. Konferenca bo trajala več dni.

Nov upor v Albaniji?

Na čelu bivši kraljev adjutant

Belgrad, 1. julija. TG. Iz Tirane prihajajo vesti, da je aretacija številnih častnikov v Argyrokastru in v Tirani sami — v zvezi z zadnjim uporom v Južni Albaniji, ki ga je zanimal Ethem To — povzročila veliko nerazpoloženje v albanski armadi. Razširila se je tudi vest, da je bil aretiran in zaprt

v neki trdnjavi celo vojni minister. Poročevalci listov so se obrnili na merodajno mesto v Tirani za podrobnejše podatke o teh vesteh, nakar so dobili poluradno obvestilo, da te vesti nikakor ne odgovarjajo resnici, da vlada po vsej državi najzornejši red in mir in da se vojni minister nahaja na počitniškem dopustu v neznanim kraju.

Naknadno so se razširile zopet vesti, da je stopil na čelo novega upora bivši kraljev pribočnik general Muharem Barjokta, o katerem je že znano, da je zanimal uporniški požar 1. 1934, a jo je takrat, ko se mu je revolucija vsled italijanskega posredovanja ponesrečila, srečno odnesel čez mejo v inozemstvo. Merodajni krogi v Tirani so tudi to vest zanikali in se čudijo, kako je sploh mogoče, da se kaj takega raznaša. Merodajni albanski krogi menijo, da izhajajo ta poročila iz Albaniji neprijateljsko razpoloženih virov.

Potriuje pa se vest, da je albanska meja zaprta in da so prekinjene tudi telefonske zveze za zasebne pogovore.

vse prepuščeno pajkom in moljem, kar je sicer nesreča, ni pa smrt. Narod je bil zunaj, pred vrati, tam je plalo življenje, ki je sedaj v novi obliki, novim razmeram primerno prišlo na dan. To, kar je sedaj, ni ne oponašanje ne ponovitev prejšnjega, to je novo življenje. Po prejšnji dobi nihče več ne žaluje, čeprav smo vsi na njo ponosni in jo spoštujemo, kakor otroci spoštujejo raiškega očeta, dasi žive že od lastnega kruha. Slovenski narod ni kegljaški klub, ki bi se razšel, če mu zapreš kegljišče.

Seveda je za tako trajno ohranitev narodovega življenja treba veliko posameznikov, dovolj izobraženih in dovolj požrtvovalnih, ki

ne poznajo odmora, ker v življenju naroda je vsak odmor nazadovanje. In celjski dnevi so pokazali, da tudi Celje že ima lep kader takih požrtvovalnih izobražencev, njihov delo sega daleč po okolici. Ob opisu dogodkov smo sicer njihova imena zamolčali, da požrtvovalnosti enega ne bi dali prednosti pred požrtvovalnostjo drugega, ker vsaka požrtvovalnost je vredno priznanja, na organizatorično najvišjem ali pa najnižjem mestu. Iz skupnega napora so ti naši dnevi vzrastle in nam dali močno upanje, da bomo kdaj le dosegli tudi naša desetletja in naša — stoletja.

Narodni tabor v Slovenjgradcu v nedeljo, 4. julija

Slovenjgrдец se pridno pripravlja za nedeljski tabor. Cele vozove mlajev so navozili zavedni kmetje v mesto, dekleta pridno pletu vence, vse se pripravlja za dostojno proslavo našega tabora. Od vseh strani prihajajo prijave, ki obetajo rekordno udeležbo.

Posebno se veseli narod, da bo spet po 20. letih med nami naš voditelj, notranji minister dr. Anton Korošec, ki bo javno spregovoril. Kako živo nam je še v spominu tabor 1917! In ravno radi tega se nedeljskega tabora še posebno veselimo! Naj vidi naš voditelj, da smo še vedno isti, ki se s ponosom in veseljem zgrinjamo okoli njega!

V izložbenem oknu trgovine Smolčnik-Klobasa je izložena srebrna plaketa častnega občanstva, ki jo mesto pokloni g. dr. Korošču. Plaketa je krasno delo zlatarja Tratnika v Mariboru.

Nedeljski slovenjgraški tabor bo res narodni tabor! Naj združi vso severno mejo okoli narodnega voditelja, naj nas obiščejo zastopniki iz vse Slovenije! Naj bo 4. julij časten dan za Slovenjgradec!

Spored tabora

Na predvečer tabora, t. j. v soboto, dne 3. julija bo ob 20.30 bakljada po mestu in pozdravni govor pred hišo g. župana dr. Piceja.

V nedeljo, dne 4. julija bo ob 5. budnica ter obhod po mestu in okolici. Od 7. dalje pa bo sprejem gostov, ki bodo prispeli s posebnimi in rednimi vlaki, avtobusi, vozovi in kolesi.

Ob 9.30 sprejem notranjega ministra dr. Antona Korošca in bana dr. M. Natlačenca v šmartnem pri Slovenjgradcu, odkoder se bosta visoka dostojanstvenika v spremstvu konjenikov in kolesarjev odpeljala v Slovenjgradec.

Ob 10. sv. maša pred mestno župno cerkvijo.

Ob 10.30 slavnostno zborovanje na tabornem prostoru, združeno s pevske in godbenimi točkami.

Sv. mašo in nekatere točke proslave bo prenašala radiofonska oddajna postaja v Ljubljani.

Prometno ministrstvo je dovolilo polovično vožnjo za narodni tabor v Slovenjgradcu v času od 1. do 6. t. m. Pogoji običajni!

Smrt dveh slovenskih duhovnikov v Ameriki

Kakor smo že poročali, je smrt posegla v vrste dušnik pastirjev ameriških Slovencev in ugrabila kar dva od njih. Prvi, ki je postal žrtev, je bil mlad duhovnik v Clevelandu g. Jožef Suster, drugi pa je podlegel g. Albin Moder v Bridgewater-Pa. Vest o smrti g. Susterja je pretresla vse slovenski Cleveland, zlasti pa Newburško naselbino, iz katere je pokojni izšel. Pokojni g. Suster je še na zadnjem katoliškem shodu za katoliški tisk dne 21. marca govoril v angleškem jeziku. Bil je zelo finega in mirnega značaja. Pokojni Jožef Suster je doma iz Newburške slovenske naselbine. Rojen je bil 13. maja 1910. Ljudsko šolo je dovršil pri sv. Lovrenču, nato je obiskoval Cathedral Latin šolo, bogoslovne študije pa je dovršil v semenišču Our Lady of The Lake. Ker je bil posebno nadarjen, so ga predstojniki poslali na univerzo v Inomost na Tirolo, kjer je dovršil svoje študije z odliko. V Inomostu je bil dne 29. marca 1936. leta posvečen za duhovnika. Novo mašo je pel v farni cerkvi svoje matere v Vavti vasi na Dolenjskem. Nato se je vrnil v Ameriko, kjer je imel ponovitev nove maše v cerkvi sv. Lovrenca. Letos pa mu je ugrabila smrt mlado življenje in je odšel po plačilo k Bogu.

Drugi, ki ga je pobrala smrt, je g. Albin Moder, župnik na slovaški župniji v Bridgewater-Pa. Pokojni je bil doma z Dolenjskega iz oklice Novoga mesta in je prišel v Ameriko leta 1900. Semenišče je dovršil v St. Paul Min. in v Owerbrook Pa, na kar je bil leta 1905 posvečen v mašnika. Služboval je najprej na raznih župnijah v Pa, nato nekaj časa v Springfieldu, na kar se je zopet vrnil v Pa, kjer je zdaj sredi dela za vedno utihnil. Vsem sorodnikom in številnim našim izseljencem, ki žalujejo za pokojnima gospodoma, naše iskreno sožalje. Obema pokojnima gospodoma pa bodi ohranjen najlepši spomin med ameriški Slovenci in Bog naj jima bo dober plačnik.

„Domači odmevi“ ob taboru v Celju

Organizatorično stran celjskega tabora bodo proučili reditelji in organizatorji sami, ki bodo najbolj vedeli, koliko se jim je tehnični del te velike prireditve posrečil in koliko ne. Opazovalec od zunaj ni mogel opaziti večjih napak, ki bi motile celoten potek tabora. Le na nekaj bi tu radi opozorili, kar bo treba pri prihodnjih takšnih prilikah upoštevati. Telovadni nastop je važna točka, ob kateri se izkaže vsa organizacija in tehnično vodstvo. Zato je tudi samo desetminutna zamuda ob taki priliki neugodna, posebno še vprito tako odličnih gostov, kakor so bili v Celju. Naj bodo naše prireditve tudi v tem oziru popolne, naj bodo nekaj posebnega, nekaj bolj dovršenega kakor pa podobne prireditve drugih organizacij, kjer polurno zamudo smatrajo za nekaj samo po sebi umiljivega.

Druga stvar pa so fotografije. Nekaj jih pri taki priliki že mora biti, ni pa prav, če sme siliti v prve vrste in k najvažnejšim dogodkom vsak »pobič«, ki premore kaj fotografskemu aparatu podobnega. Ako kdo z aparatom za kakih 70 Din sili okrog telovadcev in se dela, kakor da bo fotografiral telovadca v veletoku, to gotovo ni resna zadeva, škatlico je zaradi lepšega vzel s seboj. Naj bodo k takim prilikam pripuščeni samo resni fotografi, ki imajo oko in aparate za take prireditve. Sicer je bilo v Celju tudi teh dovolj, menda so smeli priti bliže brez vsake izbire. Ne sme se več zgoditi, da bi kak nemčur in zagrižen nasprotnik vsega našega gibanja fotografiral voditelja našega naroda v najrazličnejših skupinah in potem s takimi slikami delal »kšefte«. Tak fotograf ti potem čez nekaj ur razstavi v svojem oknu vse, kar je mogel ujeti v svoj aparat: fante na konjih, kolesarje, telovadce v najdrzejših skokih, narodne noše in še kakega harmonikarja — poleg duhovnika ob povzdigovanju. Vse vendar ni enako zanimivo. Naj bo tudi tu meja in ločitev med človeškim in božjim svetom. Božje daritve naj sploh ne bo dovoljeno fotografirati, vsaj glavnih delov ne, da bo ostala vsem rodovom sveta in res to, kar je, skrivnost vere. Isto naj velja za nemo ali zvočno filmsko snemanje. Civilizacija in tehnika se v zadostni meri lahko izkažeta ob prizorih, ki ne segajo preko meja tega sveta.

Naši nasprotniki so ob tem taboru posebno poglavje. Ze v nedeljo zvečer je prišlo iz Laškega nekaj razgrajev, ki so z najčistjivimi vzklizi skušali izzvati spopad, pa ga niso mogli, ker se mnogo večja množica naših mož in fantov ni dala izzvati. Naslednje dni si pa nihče ni niti z besedico ni upal razodeti svoje zoprotnosti. Množice, ki so se v tako lepem redu in tako dostojanstveno

potikale po ulicah, so zaprle sapo vsem razgrajev, da jim je vpadel ves pripravljeni in narodni pogum. Zato so se v torek zvečer lotili posameznih manjših skupin, ko so se v najlepšem razpoloženju vračale na svoje domove. Pričakali so jih na nekaterih postajah in jih obsuli s sramotilnimi vzklizi, tako na postaji Zalec in St. Peter v Savinjski dolini. Povsod so izzivali bili opremljeni z znanimi znaki, v imenu katerih je bila slovenskemu narodu in državi prizadejana že marsikatera škoda. V Zalcu so pred Roblekovno hišo počakali skupino kolesarjev in jo najprej skušali zaplesti v spopad z vzklizi in vpitjem, nato pa so navallili na njo s kamenjem in so štiri tudi občutno zadeli. Na postaji v Polzeli je naše fante pričakovalo okrog 20 na ta način »kulturnih« Slovencev, ki so kakor najeti vpili nad udeleženci tabora, ki so se veseli vračali domov. Eden med njimi se je drl, da bo »postrelil vse te čukec. Drugi je že segel v žep, ali res po kaj ali samo »radi lepšega«, pa sta ga dve tovarišici, ki so jih tudi imeli med seboj, poegnili iz družbe. V bližini gostilne »Jelen« so imeli celo pripravljeno smrdljivo tekočino živalskega proizvoda, da bi jo polivali po članih in prijateljih njim nejuhe organizacije. Pa so ti, na poziv nekoga duhovnika, da bi res ne prišlo do česa hujšega, pravčasno šli svojo pot in pustili izzivače z njihovo tekočino vred. — Povsod pa so te tolpe izzivali in dražile z enotnimi vzklizi, eden za »gor«, drugi za »dol«, kar najbrž ni zgolj slučaj. Tudi to ne bo brez pomena, da so se ti napadi lepo vrstili po postajah: Zalec, St. Peter, Polzela.

Le treznosti naših mož in fantov, ki so jo vse te dni pokazali v visoki meri, se je zahvaliti, da ni prišlo do spopadov, ki bi se lahko končali bogve kako. Iz St. Petra je nekaj pretepačev že prejšnji dan odšlo v Celje, da bi napadli ali vsaj motili sprevod in tako omilili njegov veličastni učinek, ki jih seveda grize in peče. Pa nas ne pozna dobro, oziroma brez potuhe s strani zastopnikov oblasti in javnega reda se nas ne upajo lotiti. Zato so morali molče osramočeni gledati dolge vrste in so hoteli dati duška svoji jezi na take podle načine. Ta druhal naših nasprotnikov se je pričela obnašati kakor boljšečlanka Čeka, kakor bi iskala nadomestila za žrtev, ki je padla pred nekaj tedni pod njihovo surovostjo. Upamo pa, da bomo spričo vzgojenosti velike večine našega naroda tudi iz tega precepa prišli brez hujših posledic. Žrtev, ki jo imajo v osebi rajnega Rudolfa Dolinarja že itak za vse slovenske čase na vesti, nam bo pa vsak dan bolj dragocena in sveta.

Gasilsko slavlje v Celju

Celje bo v nedeljo, 4. julija zopet oživel. Ta dan bo praznovala gasilska četa v Gaberjeh pri Celju svoj 25-letni jubilej pod pokroviteljstvom župana g. Al. Miheliča. Proslava jubileja je spojena z župnim izletom. Predsednik jubilejne čete g. Konrad Goligranc, ki je obenem starešina celjske gasilske lupe in podpredsednik gasilske zajednice dravske banovine, proslavlja ob tej priliki tudi 25-letnico požrtvovalnega in nesebičnega delovanja na polju gasilstva, obenem pa bo slavil tudi 50-letnico svojega rojstva. Jubilar ni znan samo v območju celjske gasilske župe, ampak tudi po širni lepi Jugoslaviji.

Gasilska četa Gaberje se je zadnja leta tehnično zelo izpopolnila ter slovi zaradi točnega in vestnega delovanja ne samo pri požarih, temveč pri vseh v gasilstvo spadajočih panogah. Zato zasluži, da ji gasilci od vseh strani dajo priznanje e številno udeležbo.

Jubilanti, ki še danes aktivno sodelujejo so: (na sliki od leve) Bornšek Stefan, Šarlah Jernej, Pušnik Franc, Goligranc Konrad, Špeglič Ivo in Podpečan Ignac.

Gasilska četa je zaprosila za četrtinsko vožnjo, veljavno od 3. do 6. julija.

Delni spored proslave: Ob 5 zjutraj budnica po mestu in Gaberjeh. Pri vseh dopoldanskih vlakih uradni sprejem došlih gostov. Ob 10 slovesna sv. maša v župni cerkvi sv. Danijela, nato obhod po mestu, defile v Gaberjeh, slavnostno zborovanje z igranjem državne himne, kosilo, vrtni koncert, ob 2 začetek narodne gasilske veselice v Gaberjeh v lastni režiji.

Vsak, kdor si želi oddiha v idiličnem Celju, se bo gotovo udeležil te lepe proslave.

— Pri ženah, ki več let trpe na težki stolici, deluje vsakdanja uporaba naravne »Franz-Josefove« grenke vode, zavžite zjutraj in zvečer po četrtinki kozarca, zelo uspešno. Tudi bolj občutljive pacientke rade jemljejo »Franz-Josefovo« vodo, ker se že v kratki dobi pokaže zelo prijeten učinek.

Ogl. reg. 8. br. 30474/35.

Prosvetni tabor v Trnovem

Spored:

V soboto, 3. julija: Ob 8 zvečer na Emoneški cesti podoknica botrice ge. Zori Čurkovi in botru mestnemu županu g. Juro Adlesiču; ob pol 9 zvečer na vrtu trnovskega Prosvetnega doma slavnostna igra s petjem in godbo »Zlatorog«.

V nedeljo, 4. julija: Ob 8 zjutraj zbiranje za slavnostni sprevod v Pražakovi ulici in v Cigaletovi ulici. Nato sprevod po Miklošičevi cesti, čez Marijin trg, po Wolfovi ulici, čez Kongresni trg, po Vegovi ulici, po Emoneški cesti, po Karunovi ulici na vrt trnovskega Prosvetnega doma.

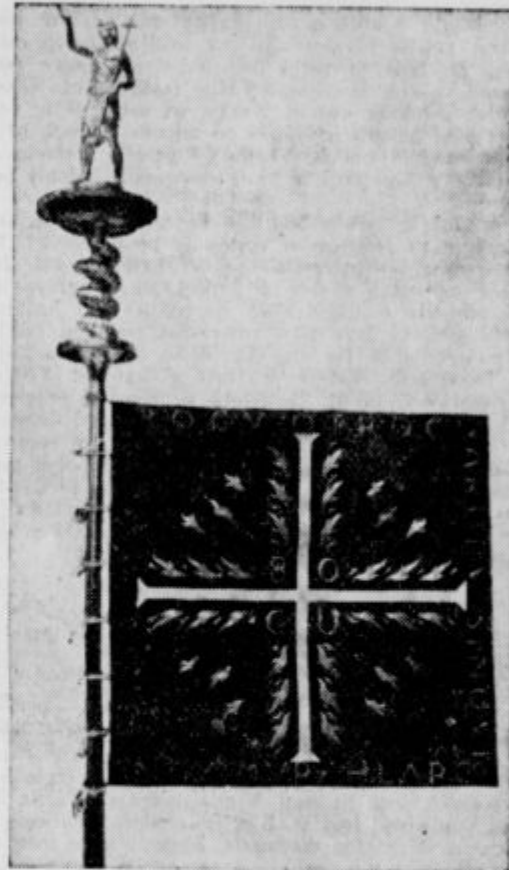
Ob 10 dopoldne sprejem pokrovitelja g. bana dr. Marka Natlačenca, botrice ge. Zore Čurkove in botra mestnega župana g. dr. Juro Adlesiča. — Nato blagoslovitev prapora, ev. maša z ljudskim petjem in cerkvenim nagovorom.

Po sv. maši prosvetni tabor, na katerem govori pisatelj g. Fr. Sal. Finčgar in g. Ivo Peršuh.

Ob 2 popoldne pred trnovsko cerkvijo koroški narodni običaj »štehanje«.

Ob pol 4 popoldne športno-telovadni nastop na vrtu trnovskega Prosvetnega doma. Nato veselica.

Novi trnovski prapor

V okviru proslave 30-letnice obstoja trnovskega prosvetnega društva bo ena najpomembnejših prireditev blagoslovitev novega društvenega prapora. Novi prapor se bo po svoji zunanji obliki dostojno uvrstil med prapore zadnjih let, ki vsi nosijo pečat umetniške dognanosti. Naše katoliške mladinske organizacije so bile prve, ki so prelomile s tradicijo težkih in šablonsko izdelanih praporov ter začele uvajati lične, lahke, predvsem pa umetnostno pomembne prapore.

Trnovski prapor je, kakor večina naših novejših praporov, zamislil naš mojster arhitekt Jožef Plečnik, podrobne načrte pa je izdelal njegov učenec g. Emil Pavlič. Bovačo vezeno samega prapora je dovršeno izdelala tvrdka H. Hufnager pri Dev. Mar. v Polju. Eno stran prapora predstavlja rdeča svila, preko katere je položen bel enokraki križ. Okoli križa so posuti zlati plamenčki, ob robu rdečega prapora pa je izvezen vzkliz pisatelja F. S. Finčgarja: Bogu otroci, narodu sinovi, nikomur hlapci. Druga stran predstavlja modro polje, posuto z zlatimi zvezdicami. Na sredi tega polja je izvezen napis 1907 — Prosvetno društvo v Trnovem — 1937. — Nastavek, ki predstavlja trnovskega farnega patrona sv. Janeza Krstnika, je umetniško delo akad. kiparja Borisa Kalina. Pasaarska dela na drogu in nastavku je izdelalo pasarsko podjetje g. Ivana Dernovska v Trnovski ulici ter s tem dokazalo, da je zmožno v tej stroki zares popolnih del.

Trnovčanom čestitamo k pridobitvi izredno lepega prapora z željo, da bi Trnovsko prosvetno društvo pod njim zbralo vse, kar je v prostoru trnovski fari dobrega in k vzorom stremedečega. Katoliške prosvetne in mladinske organizacije pa pozivamo, da se polnoštevilno pod svojimi prapori udeležijo nedeljske proslave v Trnovem.

Tabor slovenskih fantov in mož v Celju: Ogromne množice fantov in mož med sv. mašo pred Marijino cerkvijo. Na sliki so množice, ki so stale levo od oltarja (gledano od oltarja). Na desni strani oltarja pa so množice napolnile še veliko večji prostor, kakor ga vidimo na sliki

Kako trgujejo z orožjem

Zlato tele na topovih

Tihotapci vseh narodov služijo denarce s kanoni

Iz Stockholma na Švedskem poročajo, da je tamkaj posadka švedskega parnika »Allegro« vložila tožbo zoper nekatere naročnike, ki so posadki obljubili za storjene usluge izplačati 2500 angleških funtov šterlingov posebne nagrade, ki pa jih niso izplačali. Ob tej priliki je prišlo na beli dan, kako se prav za prav vrši mednarodna tihotapska trgovina z orožjem. Dandanes tihotapijo orožje v glavnem na Špansko, čeprav se, kakor nam je znano, vse velesile trudijo, da bi zaprle španske meje tihotapcem. Koliko pa je prizadevanje velesil vredno in pristno, naj dokazuje ta zgodba, ki se sedaj obravnava pred švedskimi sodišči. Švedska policija je dognala, da je bila stvar taka:

Neki podpolkovnik, ki je bil baje podpolkovnik v ruski armadi v carskih časih ali pa je postal podpolkovnik šele v beli armadi, in ki se piše Hultkrantz, je deloval kot pooblaščenec berlinske trgovske firme z orožjem I. Veltjen že cela tri leta. Ta mož je torej najel švedski parnik »Allegro« z naročilom, da bo vozil papir v Stockholm. Ko pa je bila ladja zunaj na širokem morju, je najemnik velel spremeniti smer in odpluti v nemško luko Lübeck. Kakor je bilo posadki povedano, je bil cilj ladje v resnici ta, da bi od tukaj vozila orožje v luko Odeido v Arabijo.

Parnik je torej plul v Lübeck, kjer pa mornarji niso smeli na suho, temveč so pod nadzorstvom nemške policije in pod kontrolo švedskega ladijskega posredovalca Söderberga, Nemca Rosenberga in nemškega letalskega častnika Bückera naložili na krov ladje 13.347 zabojev, nakar je ladja odplula. Ko pa je bila ladja zopet na širokem morju, je bilo moštvu znova rečeno, da je bilo v Nemčiji nalašč povedano napačno namembno pristanišče v Odeidi, ker bi sicer Nemčija ne bila dala za orožje izvoznega dovoljenja. Povedali so posadki, da je orožje prav za prav namenjeno rdeči vladi v Madrid. Rosenberg je mornarjem obljubil trikratno plačo, če ostanejo na krovu. Poleg tega pa jim je obljubil še posebne nagrade 2500 angleških funtov šterlingov. To pa Rosenberg sedaj seveda taji.

Kako je bilo potem, ni natančno znano, ve se le toliko, da je Rosenberg med tem sam kupil ladjo ter velel kapitanu, da se mora ravnati natančno po navodilih, ki mu jih bo dal nemški letalski častnik. Ta je res odredil in ukazal kapitanu, da mora ladja biti tega in tega dne ob tem in tem času zjutraj 5 milj zahodno od rta de Villano ob španski meji. Tjakaj je ladja res priplula ob določenem času. Komaj pa je bila tam, je že priplula Francova vojna ladja ter je parnik s strelivom in orožjem zaplenila ter ga odvedla s seboj, in sicer v Ferrol.

Kakor je iz povedanega precej razvidno, so tihotapci igrali dvojno igro. Omenjeni mešetar Söderberg je meseca januarja letos od nemške tirdke I. Veltjens res kupil 620.000 kilogramov streliva in orožja za zastopnika madriidske vlade v Parizu Ozoresa. Ta kupljena municija naj bi bila prepeljana na Špansko s parnikom »Allegro«. V Gdingenu je potem pošiljatelj pregledal nele Rosenberg, nemški letalec Bucker in pa sam Söderberg, marveč je prišel na krov sam zastopnik madriidske vlade in vse natančno nadzoroval, ali je vse v redu. Ko je bilo to urejeno, pa so tihotapci vse skupaj prodali tudi generalu Francu. Torej so isto blago prodali za gotov denar kar dvema. Ko je general Franco v španskih vodah zajel to ladjo in zaplenil njen tovor, je prav za prav odplul s seboj nekaj, kar je že drago plačal. Toda, ko so v luki belih potem razkladali tovor, so videli, da je parnik prav za prav pripeljal 12.347 zabojev polnih opeke ter 1000 zabojev, v katerih je bilo res strelivo. Kdaj se je strelivo spremenilo v opeko ali kdaj so oboje zamenjali, tega mornarji tudi ne vedo, ali pa je bilo že prej vse skupaj dogovorjena sleparija med mešetarji, kako opehariti kar oba vojskujoča se sovržnika.

Nekaj podobnega se je pripravljalo tudi v Helsingforsu na Finskem. Tukaj sta bila v zadevo zapletena dva mlada Angleža, Viktor Hervey in sin lorda Lonsdale. Ta dva sta skušala pošiljatelj orožja za rdečo vlado skrivaj vtihotapiti za generala Franca. To pa se jima je ponesrečilo, nar kar sta morala pobegniti skrivaj s Finskega.

Kako je Pasteur prosjačil

Veliki učenjak Pasteur, ki je iznašel sredstvo zoper pasjo steklino, je šel takoj na delo ter je hotel s prostovoljnimi prispevki dobiti toliko denarja, da bi bil mogel zgraditi velik zavod, v katerem bi se zdravili nesrečnejši, ki so zboleli za pasjo steklino. Nekega dne se je oglašil v salonu vdove, bogate trgovke gospe Boucicaut, kjer pa je moral dolgo čakati, da je bil sprejet. Gospej je prišla sporočiti v njen salon služkinja: »Zunaj čaka star gospod, ki se piše Pasteur!« — »Ali je to morda tisti Pasteur s pasjo steklino?« Služkinja je znova šla ven povprašat, nakar je Pasteur odgovoril: »Da, jaz sem!« Nato je bil sprejet ter je gospej začel razlagati, da hoče ustanoviti zavod za bolnike, ki imajo steklino. Vedno bolj navdušeno je govoril: »In zato sem sprejel neprijetno nalogo, nadlegovati ljudi dobrega srca, kakršna ste tudi vi, gospa. Tudi najmanjši znesek...« — »Oh, prosim vas gospod!« je prekinila gospa, ki pa ni bila nič manj v zadregi kakor gospod. Spregovorila sta še nekaj brezpomembnih besed, nakar je gospa vstala in šla podpisati bančni ček. Izročila ga je Pasteurju. Ta ga je ves v zadregi sprejel: »Kako ste ljubezni, milostna gospa!« Preden pa ga je zvil in vtaknil v žep, je vendarle pogledal, kaj je na čeku napisano. Na mah se je stresel in glasno zaihtel. Na čeku je bilo zapisano, da mu gospa za njegove bolnike daruje cel milijon.

Pokopališče otrok na vrtu bogate babice

V Lyonu na Francoskem so odkrili strašen zločin. Neka babica se je kar na debelo ukvarjala s to obrtjo, da je morila nerodne otroke in jih spravljala s poti. V njeni razkošni vili so poleg centralne kurjave našli kar 8 peči, v katerih so našli še okostja otrok. Vrt tiste vile je pravo pokopališče malih otroških trupele. Ko so začeli kopati na vrtu, so našli veliko število otroških okostnjakov. Poleg babice so zaprli tudi njenega moža, ki je zločinski svoji ženi pomagal. Ta je potem priznal, da se je žena že od leta 1935. kar na debelo ukvarjala s tem poslom.

Čudež „radijskega človeka“ razložen

Veliko število časopisov je poročalo pred nedavnim o dveh delavcih, ki sta v Moravski Ostravi na Češkem na svojem telesu zaznala izredne električne pojave, pred katerimi je v prvem trenutku znanost stala brez vsake razlage. Tako je ob njihovem dotiku zagorela žarnica in je bilo v zvezi z njima na slušalkah mogoče poslušati radijske prenose raznih postaj. Tako imenovana »radio-človeka« sta imela to svojo lastnost le v neki kleti in to je dalo misliti tudi strokovnjakom.

Zato je profesor fizikalnega inštituta brnske univerze Zahanek skušal ugotoviti, ali je s tehničnimi sredstvi in aparati mogoče ustvariti take pojave. Pred kratkim je povabil v inštitut pet profesorjev brnske univerze in tehnike in jim v laboratoriju pokazal slične pojave, kakor sta jih opazila »radio-človeka« iz Ostrave. Soba, v kateri so bili poskusi, je imela gladke stene. Sredi sobe je bila miza, na kateri je ležal voltometer (naprava, s katero merimo napetost električnega toka), radio slušalke in zvočnik. V kotu sobe pa je stal še lesen zaboj. Profesor Zahanek je vzel neonsko cev (podolgovato žarnico, ki jo uporabljajo pri reklamnih žarečih napisih) in se z enim koncem dotaknil čela enega izmed profesorjev, ki je stal v sobi, dočim je drugi konec držal sam v roki. Žarnica je zažarela. Nato so izmerili napetost električnega toka, ki je povzročil žarenje žarnice in ugotovili, da je napetost električnega toka narasla za okrog 200 voltov, torej približno za toliko, kolikor je treba napetosti pri navadnih hišnih instalacijah. Zatem je profesor Zahanek vzel slušalke in ugotovil, da sliši glasbo, o čemer so se prepirali tudi vsi drugi navzoči profesorji, ki so ugotovili, da so poslušali nekaj časa praško oddajno postajo, zatem pa dunajsko. Ko so se vsi zadosti načudili poskusom, je peljal profesor Zahanek udeležence v sosednjo sobo, kjer jim je razložil električno čudo.

V sosednji sobi je stal na mizi radijski sprejemni aparat, ki je obratoval z okrog 400 do 500 volti anodne napetosti. Takih aparatov je mogoče dobiti povsod in je treba ustvariti le možnost, da pride električni tok, ki naj napaja zvočnik v bližino prostora, kjer naj se dogajajo električna čuda. V hiši, v kateri sta opazila pojave delavca iz Moravske Ostrave, so za ta dovod služile najbrž cevi centralne kurjave in plinske napeljave. Ni potreba, da se tok dovaja prav v sobo, v kateri se vrše poskusi, temveč zadostja, da se napeljava kar slepo konča v zidu. V laboratoriju, v katerem je napravil profesor Zahanek poskuse, je molela iz zidu pločevina, ki je merila dobrega četrt kvadratnega metra. Ta pločevina je bila v zvezi s sprejemnim aparatom v sprejemni sobi in bila pokrita z že omenjenim lesenim zabojem. Na stvari se ne bi nič izpremenilo, če bi bila pločevina zazidana v zidu. Radijski sprejemni aparat v sosednji sobi je bil torej priključen na pločevino, ki je molela v laboratoriju, njegov drugi priključek pa je bil zvezan s cevmi plinske napeljave, ki je vodila po vsej hiši. Za uspešno predvajanje poskusov je bilo potrebno le še to, da so bila tla iz snovi, ki dobro izolira, da torej ne prevaja električnega toka. Za vse te poskuse ni torej treba drugega, kakor primerne okolice, radijski sprejemni aparat in še nekdo, ki aparat takrat upravlja, ko se naj poskusi vrše.

Razlaga, zakaj je zažarela neonska žarnica, je v tem, da je bil laboratorij v električnem polju, v katerem se je na 1 m razdalje spreminjala napetost električnega polja za 100 voltov. To se pravi, da je v sobi po žici dolgi 1 m in, postavljeni v pravi legi, moglo to nevidno električno

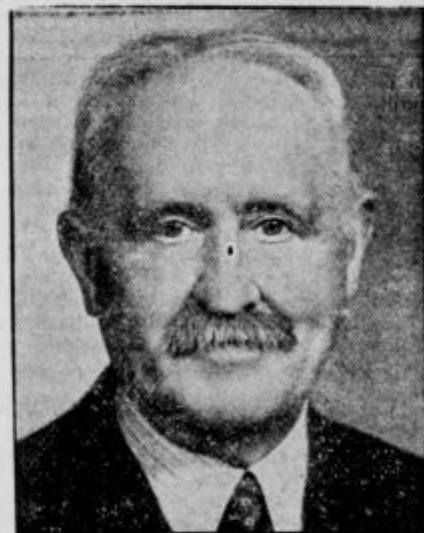

Angleška kraljica mati Mary se je, oblečena v obleko oxfordskih častnih doktorjev, udeležila slavnostnega pohoda po mestnih ulicah v Oxfordu do stavbišča nove knjižnice, kjer so polagali temeljni kamen.

kopališče malih otroških trupele. Ko so začeli kopati na vrtu, so našli veliko število otroških okostnjakov. Poleg babice so zaprli tudi njenega moža, ki je zločinski svoji ženi pomagal. Ta je potem priznal, da se je žena že od leta 1935. kar na debelo ukvarjala s tem poslom.

polje pognati električni tok, ki je imel napetost 100 voltov. In ta napetost je bila zadostna, da je zažarela žarnica.

Vsi strokovnjaki in izvedenci, ki so prisostvovali poskusom in razlagam profesorja Zahaneka, so ugotovili, da se podobna čuda, kakor sta jih pokazala delavca iz Moravske Ostrave, morejo ponoviti povsod, kjer so okoliščine take, da to dovoljujejo. Pogoj za to je le v tem, da ima soba tla, ki ne prevajajo preveč dobro električnega toka in da je v bližini še nekdo, ki pomaga z radijskim aparatom. Radi tega je prav lahko mogoče, da ostravska »radio-človeka« niti ne veda, da jim vse uspele poskuse omogoča nekdo, ki stanuje v isti hiši, ne da bi za to vedel sam, niti ona dva. — Tako je zopet eden izmed skrivnostnih pojavov našel razlago, ki si jo sicer težko predstavljamo, ampak radi verjamemo, že zato, ker nam je zadnje desetletje dovolj jasno dokazalo, kaj vse more ustvariti moderna elektrotehnika.

Herbert Houston iz Newyorka, ki je pred 17 leti ustanovil mednarodno trgovinsko zbornico. Zborovanje te zbornice je bilo letos v Berlinu. Prišlo je nanj 1500 zastopnikov 40 držav.

Od povsod

V Španiji ustreljena Irka. Od rdečih je bila v Španiji ustreljena 27 let stara vzgojiteljica, po rodu Irka Briedie Boland. Ustreljena je bila v Bilbau. Sedaj je irski ministrski predsednik sporočil zastopniku španske vlade, da zahteva natančnih pojasnil, zakaj je bila irska rojakinja ustreljena. Če odgovor ne bo zadovoljiv, bo Irška prekinila odnose s špansko vlado.

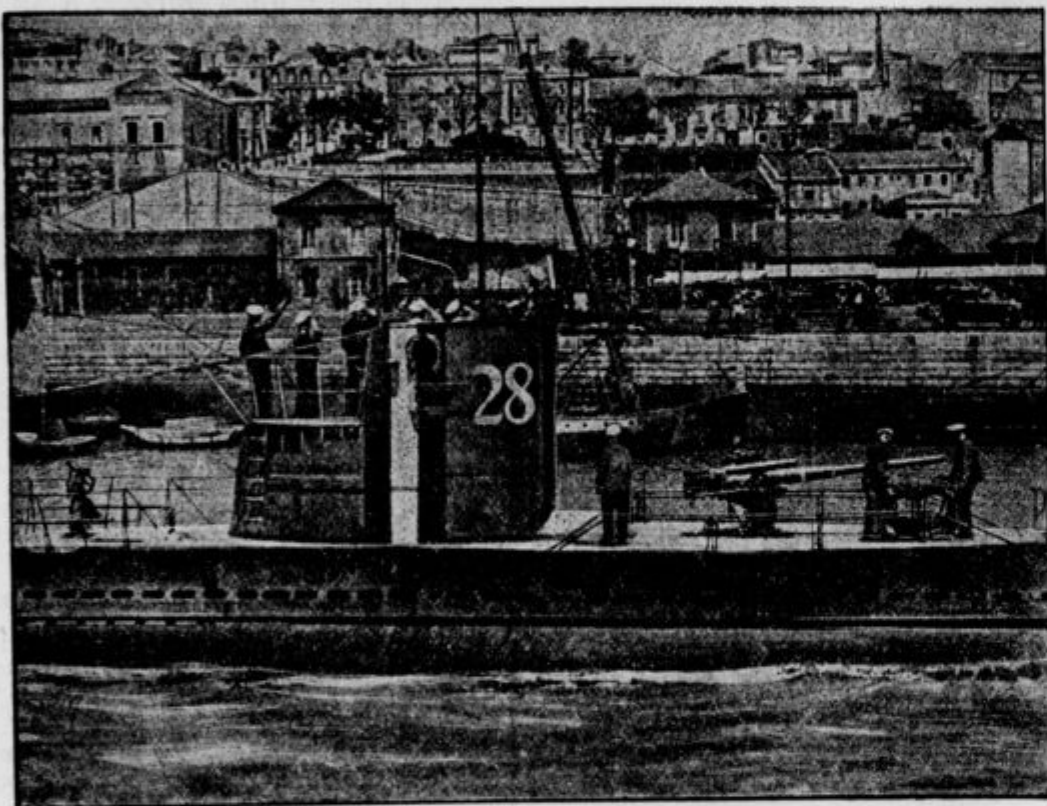
Letalka, ki leti okoli sveta, Earhart je 28. junija preletela tako imenovano jezero Timor ter je istega dne ob treh popoldnevih pristala na letališču mesta Port Darwin.

Smadnišnica je zletela v zrak v kraju Taxila pri Delhih v Indiji. Ubityh je bilo 13 delavcev, silno mnogo pa je hudo ranjenih.

Stavka avtobusov znova grozi v Londonu.

Japonski prine Čitibu si na Angleškem ogleduje najnovejše bojne tanke.

Nemška podmornica zapuša luko v Lizboni, kamor je prišla, da si dopolni zalogo živeža, kuriva, vode in morda tudi streliva.

Iz San Franciska v Avstralijo v 5 dneh

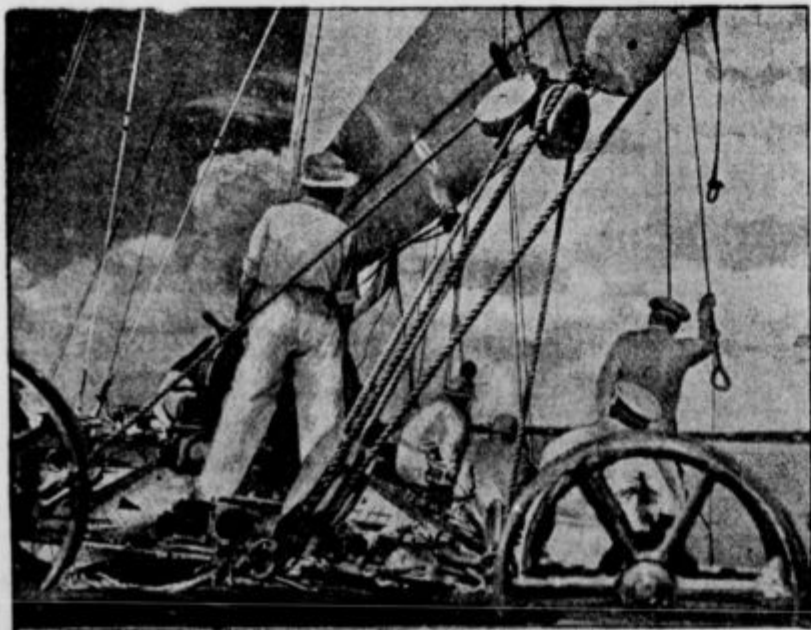
Kakor poročajo iz Sidneyja, se je vlada Nove Zelandije skoro poldrugo leto pogajala z vseameriško letalsko družbo zaradi ureditve letalskega prometa med Ameriko in Novo Zelandijo. Sedaj so se ta dolgotrajna pogajanja srečno končala ter se bo letalski promet čez Tihí ocean razvil menda že pred koncem letošnjega leta. Letala bodo odletela z ameriške zahodne obale proti Aucklandu, ki je glavno mesto Nove Zelandije. Spočetka bo vsakih 14 dni po eno letalo odletelo na to dolgo pot. Pozneje pa bo v prometu vsak teden po eno letalo. Letala pa bodo na tej progi samo velika ameriška letala. Pač pa bodo potem takoj od Nove Zelandije do Avstralije letela druga letala, in sicer najbrž avstralska ali pa angleška.

Kakor hitro se bo torej začel ta promet po teh velikanskih razdaljah, bo mogoče iz San Fran-

cisca priti v Avstralijo v 5, najkasneje pa v 6 dneh.

Novo francosko letalo

Francosko letalstvo bo skoraj imelo v svoji službi prvo brodogrje novega, jako lahkega in urnega samotežnega letala, ki bo močno oboroženo. To je tip Loire Nieuport 161 in je ves iz kovine. Letalo preleti 480 km na uro v višini 4000 m. Pilot sedi v kupoli iz rodoida, ki je nova vrsta prozornega stekla. Letalo je oboroženo s topom, ki ga lahko vrti z motorno ročico, in mimo tega ima še dve strojnici. Letalo se more dvigniti 11.250 m visoko in višino 10.000 m doseže v 20 minutah in 32 sekundah.

Jadrnica, ki tekmuje s drugimi za dragoceni ameriški pokal.

Lepa slovesnost v Gozdu pod Martuljkom

Gozd pod Martuljkom, 1. julija. Idilična vasica Gozd pod Martuljkom je danes doživljala lepo slovesnost, ki bo ime kraja samaga ter celotne okolice močno povzdignila. Tu so namreč danes slovesno blagoslovili dva železniška doma, oba last naših zadrugarjev. Prvi dom, Mladinski dom viteškega kralja Aleksandra Zedinitelja, je zgradila za otroke svojih članov Nabavljalna zadruga železniških uslužbencev v Ljubljani, drugi dom, Počitniški dom, ki je od prvega oddaljen dobrih 200 metrov, pa je istočasno postavila sorodna Zveza nabavljalnih zadrug državnih namestencev. Oba doma sta namenjena oddihu in razvedrilu, oba sta bila zgrajena z zadruginimi sredstvi, s prispevki malih, skromnih, delavnih ljudi, ki si bodo tu pod samotnimi meseci po napornih službah krepili svoje izmučene živce.

K današnji slovesnosti je iz Ljubljane zjutraj pred rednim vlakom vozil poseben vlak, ki je v 9 prostornih Pullmanovih vozovih odpeljal v Gozd kakih 500 gostov zadrugarjev, ki so se tle dni v Ljubljani mudili na svojem zadruginem kongresu. K slovesnosti so se razen zadruginih delavcev in odbornikov različnih zadrug pripeljali tudi kraljev zastopnik, divizionar iz Ljubljane, general Dodič, prometni minister dr. Spaho, ban dr. Natlačen, zastopnik generalnega ravatelja drž. žel. g. pomočnik Čugmus, ljubljanski žel. ravatelj dr. Fatur, njegov pomočnik ing. Kavčič, zastopnik ljubljanskega župana kanonik dr. Klinar, iz Belgrada predsednik Zveze nabavljalnih zadrug g. Zlatar, Majakov, Hristov, Kolčev in dr. Ivanov, zastopnik avstrijskih zadrugarjev g. Karner in drugi številni gostje in zadrugarji.

Okolica obeh domov je bila vsa okrašena z mlaji ter državnimi zastavami, do zadruginih domov pa je z glavne ceste speljala lepa nova cesta, prva zadrugina cesta v Jugoslaviji.

Notranjost domov je okusno urejena. Oba doma je gradilo podjetje ing. Pretner iz Ljubljane, notranjo opremo pa so vsi dobavili domači podjetniki.

Mladinski dom ima v prostornih zračnih spalnicah prostora za 150 otrok, v zimskem času pa bo moglo prebivati v domu po 100 otrok. Železničarski otroci bodo v dom prihajali v skupinah in se bodo mudili tu po 4-6 tednov. Imeli bodo vsi oskrbo za borih 12-16 dni dnevno. Oskrba bo urejena tako, da bodo otroci ves čas, ko bodo prebivali v domu, enako deležni skrbne šolske vzgoje, kakor sicer v domačem kraju. Za Mladinski dom je že zdaj pripravljenih toliko železniških otrok, da so jih kar 60 morali že odkloniti za letos.

V Počitniškem domu bo prostor za odrasle državne uslužbenke. Tu bo prostora za kakih 100

gostov. Tudi ta dom ima vse notranje naprave kar najsolidneje urejene. V ta namen bodo prihajali na oddih predvsem zadrugini člani, kadar bo kaj več prostora, pa tudi drugi gosti. Celodnevna oskrba v tem domu bo menda veljala okrog 60 dni, za člane zadrugarje pa znatno manj.

Oba doma je danes blagoslovil stolni prost Nadrah ob prisotnosti g. župnika Čuka iz Kranjske gore. Pred samim obredom je železničarska godba zaigrala državno himno, nato pa je par pozdravnih besed izrekel predsednik Nabavljalne zadruge g. Klebl, ki je tudi predložil udanostno brzojavko Nj. Vel. kralju Petru II. Zbrane goste je pozdravil tudi ing. Kavčič kot predsednik kuratorija za zgradbo Mladinskega doma.

Po izvršeni blagoslovitvi je spregovoril tudi minister dr. Spaho, ki je naglasil svoje veselje nad tem krasnim domom, za katerega graditev se je ves čas zanimal. »Zaradi tega sem danes tudi rad prišel med svoje železničarje, s katerimi že nad 2 leti delam z največjim zadovoljstvom. Stalno sem se tudi zanimal za socialne naprave železničarjev, zato smatram, da je bila zelo srečna misel, zgraditi ta dom v spomin na blagopokojnega kralja Aleksandra. Imel sem sam priliko slišati iz ust pokojnega kralja, kako se je zmerom zanimal za dobro vzgojo in zdrav napredek naše mladine. Zato čestitam našim železničarjem k lepemu uspehu in samo želim, da bi dom v resnici služil namenom, za katere je bil zgrajen. S tem smatram, da je ta dom dovršen in odprti!«

Ing. Kavčič je kot predsednik kuratorija za zgradbo Mladinskega doma nato izjavil, da smatra kuratorij svojo nalogo za dovršeno, zato dom izroča v last in oskrbo Nabavljalni zadrugi uslužbencev drž. železničarjev, ki naj dom vodi v soglasju z nameni, ki so bili za zgraditev merodajni.

Govoril je nato še predsednik nadzornega odbora Zveze nabavljalnih zadrug iz Belgrada g. Petrovič, v imenu avstrijskih zadrugarjev g. Karner, v imenu bolgarskih gostov pa g. Hristov.

Po blagoslovitvi je bil v novem Mladinskem domu skupen obeh vseh gostov, kjer so govorili gg. predsednik Nabavljalne zadruge g. Klebl, predsednik Zveze nabavljalnih zadrug Miloš Stibler, ban dr. Natlačen, bolgar dr. Ivanov, zastopnik avstrijskih zadrugarjev g. Karner ter v imenu ljubljanskega župana dr. Tomaž Klinar.

Popoldne ob treh je bila slovesnost končana ter so se gostje razšli. Minister dr. Spaho je pred odhodom iz Gozda sprejel še dr. Smajda in ravnatelja Resmana iz Radovljice, ki sta posredovala pri ministru za to, da bi tudi Radovljica bila deležna ugodnosti letovskih voženj. Minister je obema gospodoma obljubil, da bo stvar ponovno preučil.

Sport

Danes pričetek lahkoatletskega troboja: Belgrad - Zagreb - Ljubljana

Na igrišču ASK Primorja se prične danes ob 18 zanimive lahkoatletske tekme med reprezentancami Belgrada, Zagreba in Ljubljane. Nastopili bodo najboljši lahkoatletci ne samo iz omenjenih mest, ampak iz cele države sploh. In bo to obenem največja revija naših lahkoatletskih moštrov.

Program bo vse dni, t. j. danes, jutri in v nedeljo zelo zanimiv. Višje bo vsakakor dosegla ta prireditev v nedeljo popoldne, vendar bodo atleti že v predtekmovalnih napetih vse sile, da se čim bolj odrežejo, kajti vsakdo bo hotel priti v finale in s tem seveda tudi zmagati.

Gre za prestiž posameznih pokrajin v lahkoatletskem sportu in za našo slovensko lahkoatletiko, ki igra vodilno vlogo v vsem jugoslovanskem

lahkoatletskem sportu in prav zato bo to srečanje še prav posebnega pomena. Zato je naloga naših atletov, da nam tudi topot častno zastopajo, cenj. občinstvo pa naprosamo, da v obilnem številu poseže borbe in bodri naše atlete v njihovih težkih borbah.

Opozarjamo vse izven ljubljanske posetnike troboja, da je od prometnega ministrstva odobrena polovična vožnja ter mora na odhodni postaji kupiti cel vozni listek in rumeno legitimacijo obr. K 13, ki se prodaja poceni 2 Din po komadu. Pri obisku tekem prireditelj Zveze slovenskih lahkoatletskih klubov potrdi obisk in na podlagi tega potrdila ima obiskovalec pravico do brezplačne vožnje do odhoda postaje.

Zigovanje legitimacij bo vsak dan tekovanja pol ure pred pričetkom na igrišču ASK Primorja in potem ves čas trajanja tekem.

V nedeljo Hašk: Ljubljana

Vodstvo SK Ljubljane se je sporazumelo s Haškom za dve prijateljski tekmi, ki naj se vršita 27. junija in 4. julija. Preteklo nedeljo je Ljubljana gostovala v Zagrebu in je podlegla z minimalno razliko 4:3. Naš ligaš je nastopil po večini z mlajšimi močmi, ki so se v glavnem dobro obnesle. Nudili so v Zagrebu lepo in poštovno igrro ter so bili najmanj enako vredni nasprotniki Haška. V nedeljo se vrši revanš v Ljubljani. Na tej tekmi bo Ljubljana nastopila v najmočnejši postavi tako, da se nam po dolgem presledku obeta lep nogometni užitek. Tekma se bo vršila na igrišču Hermesa s predtekmo.

Jugoslovanska knjigarna v Ljubljani

Novosti:

Adamer, Predigtkunde. Ein Handbuch für die Praxis. 249 str., vez. 90 din. Beekman, Gott. Mensch, Technik. Wissenschaft. 513 str., vez. 106 dinarjev. Drinck, Weltbolschewismus oder Weltkatholizismus? Predigt-Vorträge. 99 str., nevez. 24 din. Felber, Ein Jahr Dorfpredigt. 195 str., nevez. 48 din. Gearon, Skrupeln. Worte des Trostes und der Heilung. 150 str., nevez. 6 din. Thomas von Kempen, Das Rosenkreutlein. Von guten Worten. Briefe, Geistliche Lieder. 107 str., vez. 50 din. Kuckhoff, Christus und der Mann. 200 str., vez. 36 din. Maesin, Mönchstum heute. 177 str., vez. 90 din. Minichthaler, Schönheit und Wert des Heiligen Messopfers. 144 str., nevez. 30 din. Uhl, Ausgeführte Katechesen über das sechste Gebot. 74 str., nevez. 12 din. Vonier, Der Sieg Christi. 180 str., nevez. 75 din. Pfarrer und Lehrer im Dorfe. 119 str., nevez. 31 din.

Agnes Günther:

27

Dušica - Rožamarija

Ze stoji malčica pri vratih s svojim ljubkim, svežim obrazom in, na srečo oblečena kot drugi otroci. Prav ljubezno se približa svoji novi mami, jo prisrčno objame in poljubi. Kneginja se zelo čudi nad toliko ljubeznostjo. — Če ni znabiti priliznjena? — Kneginja ji ponudi bonboniere, rekoca:

Ali maraš to ali morda ne smeš. Rožamarija? — Seveda so sladkorčki dobri, tudi če jih ne smeš jesti.

Toda otrok se ne zaveda nikakršnih prepovedi. S sladkorčki je vobče niso bili razvadili. Radostno se smehlja ter se jih loti s svojimi prsti. Mlada mama ji pri tem sladkem delu pomaga. — Tako sedite prijateljski skupaj: dušica na nizkem stolčku, kneginja pa v svojem naslonjaku, ki stoji pred ozkim dolгим ogledalom, ki je vdelano v tapete. — In tvojo gospo Hardenstein imaš gotovo prav rada!

»Zelo rada jo imam. Ona pride vsak večer k moji postelji, sedi nekaj časa pri meni in reče naposled: »Bog te obvari!« Imela je sina in ta ji je umrl. Nanj vedno misli, kadar mi želi lahko noč in pogladi po moji odeji, vidiš, kakole. — Vselej je prepričana, da je njemu rekla lahko noč.«

Gospa Hardenstein bi bila gotovo zelo prenečena, ko bi bila prisluškovala. Nikdar ni govorila dušici o svojem sinu, kadar ji je želela lahko noč. Toda ta je slutila, da je ta: Bog te obvari,

pozdrav ljubezni, ki velja njenemu lastnemu otroku. — Kneginja se vprašuje s sladkorčkom v roki: »Ali ni to dolgočasno — jaz mislim, to žalovanje za mrtvim?«

Toda tega dušica že ne razume več ter pogleda osuplo svojo mamo. Ta vidi, da je zablodila in brž nadaljuje:

»In mnogo se moraš tudi učiti pri gospodu učitelju?«

»On zna toliko stvari, o katerih Miss Whart nikdar ni znila besedice. Miss Whart je vedno rekla, da je nemška zgodovina strašno dolgočasna, ker smo imeli vedno toliko knezov, ki so se trkali za deželo. Vseh teh si pa vendar ni moglo zapomniti. Radi tega je pripovedovala vedno le o škotski kraljici Mariji in o otrocih kralja Edvarda. Učitelj pa ve tudi mnogo povedati o Grkih in Rimljanih. In vsega tega se učim. In kadar me vpraša: »Ali se veste?« — tedaj še vedno znam. In učitelj se veseli, ker dečki tega ne vedo vedno. Kadar pride, zahrešči kot vrana, vzdihuje in pravi: »Zdaj pa hočemo...« Potem pa postane dobre volje. Kadar odhaja, reče: »Le tako naprej!«

»No, ti si pa izredno pridna! Moje sestre in jaz smo našega gospoda doktorja vedno ježile. Ježili smo se mu lasje in z enim očesom je zaskilil. Kadar se je moja sestra dolgočasila, je rekla: »Pridi, naredimo mu krive oči!«

Dušica pristavi nekako v opravičilo: »Dečki gospoda učitelja že tudi hudo jeze.«

»Da, gotovo, gotovo,« reče nekoliko v zadregi mlada gospa, ki je uvidela, da ni ravnala preveč pedagogično.

»Lepo, da si tako zelo pridna! Zdaj mi pa pripoveduj nekaj o svojem dolgem prijatelju, o slikarju!«

1/2 Golka 200 ft. nepremaknjeno

Premaknjene slike bodo skoro imele ceno redkosti, kajti novi gumb na oklopu »KODAKOVEGA JUNIORA« 620 omogoča tudi daljša trenutna snetja iz roke — a vendar nepremaknjena! Cudovito praktično: obe roki držita aparat, pogled skozi iskalo — kot sam od sebe se znajde kazalec na gumbu — lahek pritisk — in slika je Vaša! Sedaj lahko snimate tudi v rokavicah.

Različne izdelave. — Zabelejte ponudbe od Vašega fototrgovca ali naravnost od

KODAK, D.S.O.J., Zagreb, Ilica št. 24

Programi Radio Ljubljana

Petek, 2. julija: 12 Odmeki iz naših krajev (ploc) — 12.45 Vreme, poročila — 13.00 Cas, spored, obvestila — 13.15 Pesnice ljubljane, pesnice zabavne, nekaj za ples — 13.30 Kitarar vmes (Jožek in Jožek) — 14.00 Vreme, poročila — 14.30 Cas, vreme, poročila, spored, obvestila — 14.30 Nac. ura: Narodne dolžnosti naše mladine (Karel iz Belgrada) — 14.50 Slov. šole v Ameriki (iz Kraljeva Zrakajca) — 15.00 Uroci: Iz Schubertove skladbe, fantazija (ploc) — 15.10 Beg s domače grude (gd. Kristina Hajner) — 15.20 Po domači (Magistrov trio) — 15.35 Pevski koncert ge. Evgenije Valiani — 15.45 Cas, vreme, poročila, spored — 15.50 Angleške plocice.

Drugi programi

Petek, 2. julija: Belgrad-Zagreb: 20 Zagrebški kvartet in solisti — Dunaj: 19.35 Veseli koncert — 20.00 Igra — 20.20 Cimbalo — 20.30 Plesna glasba — Budimpesta: 20. Vseerni koncert — 20.15 Plocice — 20.20 Jazz — 20.30 Milani: 17.15 21 Opereta Lisztova romane — Rim-Bari: 21 Simfonični koncert — Praga: 20.10 Zbor — 20.30 Koncert češke filharmonije — Varšava: 19. Komorni koncert — 21 Plesna glasba — 22 Vseerni koncert — Berlin: 20.10 Slavnostni orkester — Königsberg: 20.10 Podoknice in serenade — Hamburg: 20.10 Komorna opera »Opeharjeni kadi« — Lipsko-Frankfurt: 20. Plesna glasba — Köln: 20.10 Komorni kvintet — Moskovsko: 20.10 Umetnostni vočer.

Dobro vpeljana
avto taksa z avtomobilom
v dobrem stanju s koncesijo na prodaj.
Maribor-Garaža Völker

Kupujte pri naših inserentih!

»Ali si že videla mojo sliko? Lepa je sicer, toda on pravi, da ji nekaj manjka. Ponovno me je slikal na veliki sliki, ki je dosti lepša. Pa ta bi papanu ne bila všeč in on mora vendar imeti veselje z mojo sliko! In zdaj je slika papanu zelo povšeč. Harro pa ne popolnoma. Toda obema ni moglo ugoditi!« Pri teh besedah dušica modro zmaje s svojo glavo.

»In grof Thornstein prihaja često semkaj, odkar te ne slika več?«

»Ne pogosto, samo kadar ima čas. In on nima mnogo časa. Če je pri nas kakšna svečanost, je tudi on tu. In ko bo zdaj prišla gosta megla, pride praznik lešnikov in tedaj gremo na grad molka. Ali prideš tudi ti z nami? Toda ti moraš ograti dežni plašč!«

Kneginja se nasmehlja ter reče: »Ne uvidim sicer, da bi to bilo potrebno.«

»To je dogovorjeno, ker je to jesenski praznik. In potem se prikaže sonce,« nadaljuje dušica, ki je trdno prepričana, da bo Harro tudi vreme tako uredil, da bo najlepše. »Gospa Hardenstein gre tudi na jago.«

»Kot vrba žalujka!« Jaz ne maram žalujk,« dostavi kneginja.

»In Harro te gotovo tudi vzame s seboj, ako ga zaprosiš!«

Zdaj vstane kneginja ter se smehlja, kakor se smehljajo lepe žene, ki so dobile od ogledala dovoljen odgovor. Z besedami: »Mislim, da ne bo trdosrčen,« pristopi h klavirju ter ga odpre: »Ali znaš plesati valček?« In že zaigra lep, poeentimentalen, modern valček ter se malce zbije v bokih. »Primi za svojo obleko in zaplesaj, Rožamarija! Tako smo storile, kadar nismo imele plesalcev.«

Otrok se smehlja, toda se ne gane. Končno odgovori:

»Tega plesa ne znam. Jaz poznam le ples lilij. Tega pa ti ne znaš igrati. Poznam pa tudi ples ščinkavcev. Ta je malo smešen. — Potem še ples gospodičen na večer. Ta je Harro najbolj všeč. K temu je treba kril, kakor jih imajo angelci, in sem že prosila Harro, da mi jih naredi. Toda on trdi, da tega ne zna. Morda me hoče z njimi presenetiti. Če ga prav lepo prosiš, jih morebiti naredi tudi tebi.«

Knez sliši že od zunaj dvoglasni zvonki smeh, ki mu neizrečeno dobro dé ter mu olajšuje srce.

»Čudna je ta malčica! Ali si že čul o plesu ščinkavcev?« Pri teh besedah se kneginja nasmeje, toda ta smeh je zvenel drugače nego prejšnji.

VIII. Grad molka.

Danes hočejo obiskati grad molka. In vse naj bi bilo drugače, kakor si je dušica predstavljala. Nihče ne omeji Harra! — Najpše in najgostejše megle so se razblijale. Kakor vsak dan, je voz za trejro uro narečen. Dušica ne ve, ali se naj raduje in sklene se nekoliko počakati. Toliko ji je že jasno, da pravega praznika ne bo. Praznik brez Harra je nemogoč! —

Papa in mama vstopita v modro kočijo, ki že čaka. Deklica sedi na zadnjem sedelu. Dostojno in plaho si prizadeva, da bi skrila noge pred maminimi očmi, kajti že pozna njeno mnenje o čevljkah. Prvič v življenju je bil otrok previden. Da so ti čudoviti čevljkici Harrovo darilo, o tem ni črhnila besedice in tudi o gospodu Wurmhaberju ne.

TRIPERESNA DETELJICA

Spisal M. Kunčič. — Ilustriral M. Sedej.

Oče Martin je stal ta čas sredi trgovine in se na vse kriplje trudil, da bi si volasemu gospodu prodal starinsko stensko uro. Govoril je, kakor da ima jezik namazan z medom. Kupec je bila ura všeč, manj zadovoljen pa je bil s ceno.

»Ali mislite, da sem milijonar?« je zagodrnjal. »Za takšno ceno bi lahko dobil uro, ki jo je sam Napoleon nosil v žepu.«

»To so pa prazne marnje.« je ugovarjal oče Martin in pristavil napol za šalo, napol zares: »Prvič: Napoleon stenske ure v žepu sploh ne bi mogel nositi, drugi pa: kdo more prisesti, da tudi ta ura nekoč ni bila last samega Napoleona?«

»Za norca me pa ne boste imeli!« se je razjezil stari gospod. »Ali mislite, da sem z lune padel?« Obrnil se je in tebi nič, meni nič odšel.

Sele v hipu, ko kupca ni bilo več, je presenečeni oče Martin prišel do sape. Kupčija se mu je razdrla tako rekoč pred nosom. Razkačeno je sunil z nogo star škorenj in se pridružil: »Preklicani dedec! Najraje bi dobil kar vse zastoj in še nagačenega Napoleona povrhu!«

Tedaj je zagledal sina Nandeta in hitro stresel svojo jezico nad njim: »Kaj pa zijaš ko tele nova vrata? Raje vzemi knjigo v roke in se uči!«

»Saj so vendar počitnice!« je ugovarjal Nande. »Sploh pa, ali si že pozabil? Rekel si, da v šolo ne bom več hodil, ker nas tam uče same neumnosti.«

»Poberi se mi izpred oči, pobalini!« je zakričal oče Martin. Nande si tega ni pustil dvakrat reči. Popihal jo je iz trgovine in jo ubral proti mestnemu logu.

MALI OGLASI

V malih oglaših velja vsaka beseda Din 1.—; ženitovanjski oglesi Din 2.—. Najmanjši znesek za mali oglas Din 10.—. Mali oglesi se plačujejo takoj pri naročilu. — Pri oglaših reklamnega značaja se računa enokolonsko 3 mm visoke pešnice vrstice po Din 2.50. Za pismene odgovore glede malih oglasov treba priložiti znakno.

TEL. 22-21 UNION
Premiera!
Divna liubzenska balada
Veliki in mali svet
v glavnih vlogah: Viktor de Kowa, Heinrich George, Adela Sandrock
Predstave danes ob 19.15 in 21.15 uri

Službe iščejo

Samostojna gospodinja
srednjih let išče službo k majhni družini ali v župnišče. Ponudbe upravi »Slovenca« pod »Mira in zanesljiva« št. 10464. (a)

Zasluzek

Zasluzek v mestu
in na deželi. Javite se z znakmo za odgovor pod »Pismeno delo« št. 10399 upravi »Slovenca«. (z)

Vajenci

Učenca
kmetskih staršev, z meščansko šolsko izobrazbo, ki ima veselje do trgovine, sprejme takoj večja trgovina mešanega blaga. Ponudbe upravi »Slovenca« pod »Zanesljivo« 10442

Službodobe

Mehanika
za kolesa in šivalne stroje sprejem. Ponudbe z navedbo dosedanje zaposlitve upravi »Slovenca« pod »Pošten« št. 10421.

Šiviljo

ki bi po potrebi pomagala tudi v trgovini, išče trgovina na deželi. Najraje z dežele. Ponudbe upravi »Slovenca« pod »Vestna« 10391. (b)

Majerja

ki bi bil zmožen vsakega poljskega dela, treznega in poštenega, sprejem. Nastop službe takoj. Naslov v upravi »Slovenca« Maribor pod št. 1131. (b)

Krojaškega pomočnika

majšega, dobro izurjenega za velike kose, sprejem. Eržen Josip, krojač, Stražišče pri Kranju

Denar

Posojilo
morete dobiti v roku štirih dni v gotovini in blagovnih bontih HERMES Informacije: Tavčarjeva št. 2. (d)

Vrednostne papirje

vseh vrst kupuje Slovenska banka v Ljubljani. Krekov trg 10, tel. 37-52

Hranilne vloge

vseh denarnih zavodov, terjatve in vrednostne papirje

vnovčim

najkulantneje po najvišji ceni
takoj v gotovini
AL. PLANINSEK, LJUBJANA, Beethovnova ulica 14, telefon 25-10.

Izbira ni težka,

kadar treba določiti časopis, v katerem naj oglašuje trgovec ali obrtnik. Vsakdo bo pri tem upošteval list, potem katerega bo prišel najsigurnejše v stik z najširšimi kupno-močnimi sloji prebivalstva. In to je naš dnevnik »SLOVENE«, ki ga bere — posebno ob nedeljah — malo izjemami vsaka slovenska hiša. En poskus Vas o uspehu prepriča!

Kupimo

Zdravilna zelišča
arnika cvetje, lipovo cvetje, bezgovo cvetje, spodjeskovo seme, češminjevo lubje itd., itd. kupujem v vsakih množinah in plačam najvišje dnevne cene. Pošljite ponudbe z vzorci na: Ed. Pisler, Vrhnika, Dravska banovina. (k)

Vnajem

ODDAJO:
V najem:
večsobna, podkletena hiša z vrtom, vodovodom in vpeljano elektriko, ugodna lega sredi Unca, pošta Rakek, po zmerni ceni za več let. Naslov v upravi »Slovenca« pod št. 10476.

Stanovanja

ODDAJO:
Enosobno stanovanje
» pritiklinami oddam. — Val. Vodnikova 15, Moste

Enosobno stanovanje
se odda za prvi avgust. Aljaževa ulica 8, Spodnja Šiška. (d)

Enosobno stanovanje
prostorna kuhinja, oddam za prvi avgust. Naslov v upravi »Slovenca« pod št. 10466. (c)

Za avgust oddam
stanovanje treh sob in kopalnice v vili. Zarnikova ulica 9. (d)

Letovišča

Letovišče na Jadranu
V novi vili, vse udobnosti, prvovrstna kuhinja, lastna plaža. — Pavalna cena vključno vse takso 53 din. — Vila Stefica, Omisalj pri Sušaku. (L)

Razno

Okrožni urad
za zavarovanje delavcev v Zagrebu je razpisal za novo zgradbo Okrožnega urada za zav. delavcev v Osijeku licitacijo instalacije centralne kurjave, vodovoda, kanalizacije in sanitetne opreme za dan 21. julija 1937 pri Okrožnem uradu za zav. del. v Osijeku. Natančne informacije za ta razpis se dobe pri Okrožnem uradu za zav. delavcev v Zagrebu, Mihanovičeva ulica 3/IV., ali pri Gradbeni upravi Okrožnega urada za zav. delavcev v Osijeku, Nodilov trg 4.

Auto-motor

Dva »Ford« avtomobila
type 1930, odprti in poltovorni (dobavni) napredaj za vsako sprejemljivo ceno. — Informacije: Saloma, Opekarska 51. (f)

Prodamo

Buret,
lister in vsa letna oblačila nudi v elegantni izdelavi ceneno Presker. Sv. Petra cesta 14. (i)

Elektrulux-hladilnike

brez motorja, na električni, plinski ali petrolejski pogon, prodaja na ugodna odplačila Tehna. Ljubljana, Mestni trg 25/1 telefon 25-80. (l)

Pisalni stroj »Ideal«

novejšega modela, zajamčeno brezhiben, poceni prodam. Matelič Josip, Ljubljana — Groharjeva ulica 3. (i)

Elektro-generator

16 KW, izmenični tok — poceni napredaj. Ogleda se ga lahko v obratu vsak čas. Naslov v upravi »Slovenca« pod 10431.

Pred noge Vam položim najboljše, kar imam:
»Eucerit«

Eucerit je krepilno sredstvo za kožo, ki zvišuje njeno naravno odpornost. Samo Nivea vsebuje Eucerit in zato ne morete dobiti ničesar, kar bi bilo »enako dobro« ali »bolje«. — Nivea zmanjšuje nevarnost sončnih opeklin in daje Vaši koži hitro lepo rjavo barvo.

Zahtevajte povsod »SLOVENCA«

Zahvala

Iskreno se zahvaljujemo vsem, ki so nam ob smrti gospoda

Franca Kobala

profesorja III. drž. real. gimnazije

kakorkoli izrazili svoje sožalje in ga spremili k zadnjemu počitku. Posebno pa se zahvaljujemo g. dr. Otonu Bajcu, ki je pokojniku do zadnjega požrtvovalno stal ob strani. Dalje se zahvaljujemo gg. dr. Otonu Fettichu, ravnatelju Kunu Hočevanju in prof. Franu Grafenauerju za poslovilne besede, dijaškemu bežigraskemu pevskemu zboru za gniljive žalostinke in vsem darovalcem cvetja.

Sv. maše se bodo brale v več cerkvah.

Ljubljana, dne 30. junija 1937.

Lea Kobal s hčerama, in ostalo sorodstvo.

+

Bogu vdano nam je po dolgem trpljenju umrl ljubljani oče, tast in stari oče, gospod

Ivan Leskovic

poštni zvaničnik v pokoju

Pogreb nepozabnega pokojnika bo v soboto, dne 3. julija ob pol petih popoldne iz mrliške veže Zavetišča sv. Jožefa v Ljubljani na viško pokopališče.

Svete maše zadušnice se bodo brale v kapeli Zavetišča sv. Jožefa in v farni cerkvi na Viču.

Ljubljana, Krško, dne 1. julija 1937.

Dr. Stane, Rudolf, Lado Leskovic, sinovi; Vida roj. Megušar, Slava roj. Šibic, sinah; Nička Leskovic, vnučka.

+

V neizmerni bolesti sporočam, da je danes po zelo dolgem in hudem trpljenju, v 74. letu starosti, umrla moja nad vse ljubljena, predobra mama, gospa

Fani Ahačič

roj. Mally

v hrepenenju po Njem, kateremu je vse življenje najvernejše in najudanejše služila. Pogreb predrage mame bo v petek, dne 2. julija ob petih popoldne na tukajšnje farno pokopališče.

Tržič, dne 1. julija 1937.

Dr. Kozma Ahačič z ženo Vero in otroci:
Marjan, Marija, Kozmek, Verica, Kajtek, Barbica